

36. A hatodik trombitászó és a hatodik csapás

Jel 9,13-21 és 16,12-16

Magyarázat a szöveg egy-egy részéhez

Jel 9,13. Az arany oltár, amely Isten előtt van már előfordult korábban a Jel 8,3-4 verseiben. Továbbá tudjuk, hogy ez az oltár sittim (akác) fából készült és a kárpit előtt volt található (Lásd: 2Móz 30,1-6!)

Jel 9,14. A nagy folyóvíz, Eufrátesz olyan jelkép volt, ahol az Isten népe megkötözött és elkülönül ellenségeitől, Asszíriától és Babilontól (Ézs 8,7-8). A nagy folyó fontos stratégiai szerepet töltött be a római hadsereg terjeszkedésében is, az egykori Méd-Perzsa birodalomban is. Ezékiel próféciai is az Eufrátesszel hozható kapcsolatba. János úgy írja le a hatodik trombitászót, mint a perzsák hatalmas lovassági támadását, mely évezredekkel korábban már megtörtént.

Négy angyal megkötözve a nagy folyóvíznél. Ez a négy angyal már szerepelt Jel 7,1-3-ban. Ezek az angyalok tartják vissza a földről a négy szelet. E mennyei lények figyelik az embereket a földön, amikor Isten szolgál elpecséltetnek, akkor betöltik küldetésüket.

Jel 9,15. Feloldatának, vagyis a passzív szerkezet Isten aktív tevékenységére utal.

Jel 9,16. A lovas sereg felkészül az utolsó nagy összecsapásra. Démoni erővel vannak felruházva. Számuk annyi, mint a sáskák száma. Az Eufrátesz folyóból jönnek ki, váratlanul és ellenállhatatlan erővel közelítik meg Isten hűségeseit. A halált és pusztulást árasztják magukból, látszólag senki és semmi nem állíthatja meg a lovasokat...

Két tízezerszer tízezer (200 millió) kifejezés többszörös szimbólumot hordoz: egyrészt megszámlálhatatlan tömeget jelent, másrészt a 144 000 ellenfele lesz, akik elpecséltettek (Jel 7. fejezete).

Jel 9,18. A tűztől, a füsttől és a kénkőtől – ezek egyértelmű kifejezései az isteni ítéletnek, amely a bűnösöket érinti. Szodoma és Gomora annakidején kénköves, tüzes esőtől semmisült meg (1Móz 19,24), mert Isten ellen lázadt. Az Apokaliszisben örök példaként van megemlítve az ítélet eszköze, amely Szodomára és Gomorára utal vissza. Ez a három erő: a tűz, a füst és a kénkő fogja megsemmisíteni Sátánt és megszámlálhatatlan követőit. A Jel 9,17-18 kiasztikus szerkesztésmódja világosan érzékelhető.

Jel 9,19. Az ő szájukban kifejezés azt szimbolizálja, hogy Sátán és Isten közötti nagy küzdelem a végéhez közeledik. Jézus kétélű kardja a szájából jön ki (Jel 1,16). Sátán szájából istenkáromlás jön ki, amivel egységesíti táborát. A küzdelem nem csupán szimbolikus, hanem valóságos, a leírás azonban a jelképeket használja.

Szövegmagyarázat

Amikor megszólal a hatodik sófár, ismét változik a képsor János apostol előtt. Már korábban is sok borzasztó dolgokat észlelt a próféta, most pedig minden korábbi szenvedésnél erősebb dolgokat kell lásson. Az emberiség harmadrésze elpusztul, amely a szenvedések mélységét jelzi. Az oltárnak négy sarva volt, amelyet az áldozati vérral kentek meg. A látomásban a vértanúk vérével kenték meg a sarvakat, így mint megannyi imádságként is értelmezhetünk a jelenetet.

Az ítélet nem Isten megtorlása, a hatodik trombita, bár csapás, mégsem mennyei bosszú.

A hatodik angyal azt a feladatot kapta, hogy oldja el az Eufrátesznél megkötözött négy angyalt. Azt látjuk, hogy a 7. fejezet elején leírt problémák itt valósulnak meg, de úgy, hogy Isten még ekkor is őrzi és oltalmazza az övéit. Izrael életében a baj és a veszedelem – valahogy mindig az Eufrátesz folyótól indult el. A római birodalom idején a pártusok Eufrátesz hegyeiről zúdultak le és semmisítették meg a birodalom leghíresebb légióit. János túllát ezeken a történelmi helyzeteken és a végidőben bekövetkező tragikus eseményeket látja. Mégis ennek ellenére az egész apokalipszis legmeggrázóbb eseményét szemléljük János szemén keresztül.

A megkötözött angyalok készenlétben voltak: órára, napra, hónapra és évre. Az Ószövetség kifejezéseihez illeszkedik, és azt jelzi, hogy Isten ítélete nem sorscsapásként zúdul az emberiségre, hanem pontos „menetrend” alapján történik meg. Isten csapása nem véletlen egybeesés következtében áll elő, hanem megjövendölt prófécia alapján. Az ítélet arányaiban kiszámíthatatlan, bármilyen túlélő csomag vagy technika hatástalan. A négy angyal eltűnik és a folyóból hatalmas lovas hadsereg áll elő. János nem tudja a számukat, egy hang bmondja: 200 millió. A lovak és a lovasok egyöntetű páncélba vannak öltöztetve, melyek a pokol színei: tűzvörös, füstszínű és kénsárga. A lovak szájából kengáz tört elő, amely megölte az emberek harmadát. És mi lesz a megmaradt kétharmaddal? Megtérnek? Megváltoznak? Istenhez fordulnak? Nem, megkeményednek! Ilyenek vagyunk mi emberek. Az ember bizonyos fokig magát imádja. Nem kell neki Isten. Megátalkodottabbakká válunk, mint korábban.

Jel 16,12-14. A hatodik csapás a nagy folyót, az Eufráteszt érinti. János idejében a római birodalom keleti határát jelentette. Ekkor a pártusoktól rettegték a római légiók. A folyó kiszáradása azt jelenti, hogy nincs több természetes védelem a birodalom számára. A hegyi népek Isten ostoraiként törnek rá a birodalomra, hogy bosszút álljanak. Erre az apokaliptikus küzdelemre készül fel a Sárkány, azaz Sátán, minden erejével, segítségül hívja a Fenevadat és a Hamis-prófétát. Ez a hármasság a tisztátalanságot képviseli, melyek békákhoz hasonlítanak. A békák az egyiptomi csapásoknál a második volt a sorrendben.

Jel 16,15. Váratlanul megjelenik Krisztus, úgy, hogy minden előzmény nélkül megszakítja a képsort. Jézus olyan váratlanul jelenik meg a csapások sorozatában, ahogy a történelemben fog előtűnni. A Hegyibeszéd boldog mondása jelenik meg. Krisztus boldognak mondja azokat, aki „ébred virrasztanak” és „megőrzi ruháit”. E képsor a Jézus eljövételére való éberséget jelzi.

Jel 16,6. A föld királyai összegyűlnek Armagedonba, melynek jelentése Megiddó hegye. Valójában a Kármel-hegyére való utalást jelenti ez, ahol egykor Illés vívta meg küzdelmét a Babil-papokkal.

Írta és előadta: *Dr. Tokics Imre*